

פגיעה בריבונות

עד שדברים אלה יראו אור, אני בטוח שגם עיתונים אחרים יגיבו בהומרה על הפגיעה הנסה בריבונותה של ישראל, שיבוצעה בשבוע שעבר, כאשר שני אנשי השגרירות האמריקאית הקשורים, כנראה לשרות האפ-בי-אי, החרימו את דרכונה של תיירת נוצרית, חברת הליגה להגנה הדבר לא נעשה בבניין השגרירות, אלא בביתה של התיירת, במימנה ובניגוד לרצונה. התיירת, לפי זידיעה בעיתונות, מבוך שת על-ידי השלטונות בארצה כחשודה בטרדת דיפלומטים סובייטים, ובשימוש ב"צורך כך, באמצעים אלימים. אך לעובדה זו, במידה והיא תוכה, אין כל חשיבות. מדינת ישראל, אם אינני טועה, היא עדיין מדינה ריבונית, ולא "תכן שאנשי האפ-בי-אי יפעלו בה ככתוך שלהם. יש לנו משטר רה ואפ-בי-אי משלנו, ואם האשה עברה על החוק וראוייה להסגרה לידי שלטונות

ארצות-הברית, או להחרמת דרכונה ללא משפט, יש מי שיבצע כאן את המלאכה. אם ממשלת ישראל אינה רוצה לחוק את השמועות המגזנות בדבר היותנו גרורה אמריקאית, המופצות בעולם על-ידי הרוסים והערבים, עליה לתבוע מיד את החזרת הדרכון לבעליו, ואת החקתם מהארץ של שני אנשי האפ-בי-אי, אשר הפרו את חוקי המדינה ופגעו בריבונותה. דרך אגב, כאשר שרות-הבטחון הישראליים גילו בזמנו את מקום הימצאו את יוסלה שוכמאכר, וביקשו מהאפ-בי-אי רשות לשחרר את הילד מידי חוטפיו, היתה התשובה האמריקאית: "נוכחותכם כצד פים רצויה". לתשובה כזו ראויים ודאי גם נציגי שלטונות הביטחון האמריקאיים ב"ארץ, במידה והם לא יפרו כאן את חוקי המדינה. מפירי חוק יש לנו, תודה לאל, משלנו.

ערבים כפויי-טובה

הערבים המסוממים האלה ישגעו אותי. כל מה שאנחנו עושים למענם — לא מוצא חן בעיניהם. הם לא מפסיקים לקטר, לילל, לבכות ולהתאונן. את סללנו למצריים קחו, למשל, את סיני: סללנו למצריים כבישים, הפרחנו את השמי"ה, הקמנו ישובים והיאחזו יות המדבר הנורא, הבאנו גנים וחשמל, פיתחנו רשת מסודרת של תחבורה, וזה עדיין לא מוצא חן בעיני הע"מצריים. הם פשוט רוצים ש"נסתלק משם, כפויי-טובה אלה.

או, תקחו את עינין לבנון: נמשלת לבנון המסוממת הגישה בשבוע שעבר לתונה למועצת-הביט"חון נגד ישראל, המסיגה, לדבריה, את גבוליה, ופולשת לשיטחה הריבונית. וכל זה למה? רק משום שהכשרנו רשת

אצלנו זה לא יקרה

גילוי המיסמכים הסודיים בעניין מלחמת ויאט-נאם, ופירסומם בעיתונות האמריקאית בניגוד לרצונה של הממשלה, היא אחת ידיעות המרעישות והמפתחות ביותר של המאה ה-20. מסתבר שלא רק ממשלות טר-קולוריות, דיקטטוריות וקמוניסטיות מש"קרות במצח חנושה לעמיהן, גם ממשלה דמוקרטית מסוגלת, כנראה, לשקר לעמה. דבר נורא כזה לא יכול, כמובן, לקרות אצלנו. ולא משום שהממשלה שלנו לא תעלה בדעתה לשקר לעם. ספיר שיקר לנו, כאשר הודיע יום לפני הפיחות שלא יהיה פיחות. הגברת מאיר כנראה לא דיברה אמת, כאשר אמרה שהממשלה לא הביאה בחשבון מה עלולות להיות תוצאות הפיחות לעומק במצריים, מבחינת המעורבות הסובייטית. הממשלה ודאי לא סיפרה לנו את האמת כאשר הכריזה שלא החמצנו אף הזדמנות אחת להגיע להסדר של שלום עם מצריים, ופרשת גולדמן קרעה לראשונה את המסווה

הממשלה אינה סומכת על הממשלה

העובדה שהממשלה שלנו אינה סומכת על העם, ומוכנה כל יום שני והמישי לה"גיש הצעת אי-אמון בו — עוד מתקבלת איכשהו על דעתו. זה סביר. במישטר דמוקראטי נורמלי קורה לא אחת שהנבחרים אינם סומכים על בוחריהם, ומכניסים להם מדי פעם בפעם, בשמם ולטובתם, חוקן קטן. זה קורה במשפחות הכי טובות. אבל ממשלה שאינה סומכת על חברי הממשלה — זה פגומן פוליטי, שעליו רק אנחנו יכולים לרשום פאטנט. קראתם בעיון את הידיעות שפורסמו בעיתונות שלנו בקשר לביקורו של העיתונאי-הסוכני הסובייטי ויקטור לואיס? ב"הארץ" מיום ד' שעבר, נתפרסמה, בין השאר, הפיסקה הבאה. ואני מצטט מילה במילה:

"אחרי צאתו (של לואיס) מהארץ, נערכו שתי ישיבות ממשלה בהן לא נמסר ל"שרים על פגישתו עם שמחה דיניץ. רק לאחר שהיה ברור כי הידיעה תתפרסם ב"ט"ם הוחלט לספר על כך לשרים האחרים, כדי שלא יקראו על כך בעיתון זה".

אתם מבינים מה שמתרחש כאן? מסתבר שבממשלה יש שני סוגי שרים. ישנם "שרי-נו", אנשים מהימנים, סוג אלף-אלף, שאפי"שר לסמוך עליהם ולספר להם סודות, וישנם השרים "האחרים", שאפשר לכבד

אותם, אבל לא יזיק גם לחשוך בהם. ידיעה, למשל, כמו ביקורו של סוכן סובייטי בארץ, כדאי להעלים מידיעתם של שרי מפ"ם והמפד"ל. הרי ויקטור שפוטב מסוגל מיד להעביר את הידיעה למוסקבה, ושרהותות, עם הקשרים המיוחדים שלו, עלול עוד להעביר את הידיעה הסודית ל"העיתונות של השבוע שעבר הביאה לנו את הידיעה המעודדת והמתנפחה על היצרות עורך של 80 מיליון ביצים בארץ. הסיבה המדויקת לכך טרם הובררה, אך חוגים ביטחוניים משע"רים שזה בגלל הפסקת-האש ה"ארוכה.

התוצר הלאומי של ישראל

העיתונות של השבוע שעבר הביאה לנו את הידיעה המעודדת והמתנפחה על היצרות עורך של 80 מיליון ביצים בארץ. הסיבה המדויקת לכך טרם הובררה, אך חוגים ביטחוניים משע"רים שזה בגלל הפסקת-האש ה"ארוכה. תמיד ידעתי שיש לנו ביצים, ו"שאת המיצרך החיוני הזה אנחנו יכולים ל"העיתונות של השבוע שעבר הביאה לנו את הידיעה המעודדת והמתנפחה על היצרות עורך של 80 מיליון ביצים בארץ. הסיבה המדויקת לכך טרם הובררה, אך חוגים ביטחוניים משע"רים שזה בגלל הפסקת-האש ה"ארוכה. תמיד ידעתי שיש לנו ביצים, ו"שאת המיצרך החיוני הזה אנחנו יכולים ל"העיתונות של השבוע שעבר הביאה לנו את הידיעה המעודדת והמתנפחה על היצרות עורך של 80 מיליון ביצים בארץ. הסיבה המדויקת לכך טרם הובררה, אך חוגים ביטחוניים משע"רים שזה בגלל הפסקת-האש ה"ארוכה. תמיד ידעתי שיש לנו ביצים, ו"שאת המיצרך החיוני הזה אנחנו יכולים ל"

אלוהים. והרי אנחנו יודעים שעל אלוהים אי-אפשר לסמוך. יש לו הישגים משלה, שהם לא תמיד לטובתו של עמו הנבחר, או מה שבטוח — בטוח. ולקונן הזה, רבותי, קוראים בטרמינולוגיה הפוליטית: "דמוקראטיה". יפה, אה?

ייצא לא רק לארצות הנחשלות, אלא גם ל"ארצות והמפותחות, אבל מעולם לא העליתי בדעתי שיש לנו עורך של 40 מיליון זוגות ביצים. כמה חיי"לים יש לנו, לכל הרוחות?! מי שמע על עם של שנים וחצי מיליון אנשים, שיש לו 40 מיליון זוגות ביצים לייצוא? כל הכבוד לנו. באמת — כל הכבוד!

מצריים מאיימת בשלום

תפסו את העסק, עכשווים הם מתאמצים לעצמם, ודאי, שהם יציעו לנו שלום, ואנחנו תיכף מרימים את הידיים ומבקשים רחמים. מר חסנין הייכל אינו מכיר, כפי "נוראה, את הממשלה שלנו. אנחנו עוד לא מקבלים כליכך מהר הצעות שלום. אפילו אם הם יציעו לנו את שאר"ם אל-שייך או את כל סיני תמורת חתימת הסכם שלום. אחרי הכל, הממשלה שלנו לא מטומטמת לגמרי, ואני בטוח שהיא תחשוב טוב-טוב לפני שהיא תסכים להיכנס לתוך מלכות השלום, המאיימת על עצם קיומה ובטחונה של המדינה. זה לא ילך להם כליכך בקלות!

את אשר יגורנו בא! מר חסנין הייכל, פרשנה המדיני הנודע של מצריים, אמר לפני שבוע בטלוויזיה ה"מצרית" ששלום במיורח התיכון יהרוס את מדינת ישראל. סוף-סוף, לאחר שלוש מלחמות, הם תפ"סו את נקודת-התורפה המאיימת על עצם קיומנו. סוף-סוף הם הבינו שמומחים סוב"יטים, טילים, מטוסים ומלחמת-התשה רק מחזקים את רוחה של ישראל. סוף-סוף הם תפסו שלום עבורנו פירושו מיתון כלכלי, שבתות פרעות, גל של ירידה מהארץ ובדיחות מהסוג של "אחרון היוצאים מה"ארץ יכבה בקשקש את החשמל". זה לקח להם הרבה זמן, אבל בסופו של דבר הם

הכנסת מזדהה עם יהודי רוסיה

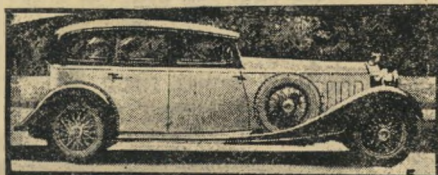
גון, בעיקר חברי "אגודת-שומרי-משקל" ו"חכים אחרים, המבקשים כבר מומן להפ"גין נגד טיב המון, אבל הרוב המתנגד לפעולות מחאה ראחוניות, העוללות לחבל בסיכוי המסתמן לחיזוק היחסים בין י"ש ראל וברית-המועצות — החליט לשחות במיניון כוס תה, ולאות מחאה נגד מדי"ניות האנטישמית של ברית-המועצות, ל"המתיק את התה בכפית סוכר אחת בלבד. זה יפה מאוד, ואני מתפלל ש"הארץ" לא עמד על עומק הועווע הנפשי שעבר אותו יום על חברי-הכנסת, כתוצאה מהס"גתפות זו, ולא טרח לברך את נבחרת ה"אומה על עמידתם הגאה במסדרונות הכנסת, שפגעה כראוי בממשלת ברית-המועצות.

עיתון "הארץ" תקף לפני שבוע במאמר ראשי את חברי-הכנסת, שנעדרו מאולם המליאה בשעה שערך שם דיון משפטיים המחודשים נגד יהודי ברית-המועצות. מיספר חברי הכנסת באולם היה אותה שעה בין עשרה לעשרים. אני לא מבין את "הארץ". הוא לא תר"פס מה קרה שם? הוא לא מבין שחברי-הכנסת, בהשפעת שביתות-השבת שיהודי רוסיה עורכים במסדרונות הקרמלין, וכאות הודות עם שיטות מאבקם של היהודים שם, ערכו אותה שעה באופן ספונטאני שביתת-שבת מלוכדת ואמיצה במסדרונות הכנסת. היו כאלה שהציעו גם שביתת-רעב במי"ד

ספיר שופך את דם הפועלים

אם אחת המטרות הנסתרות של הפועלים השובתים היא להגיע ביום מן הימים ל"דירת-שרד קטנה, המזכירה לפחות את די"רות-השרד העומדות לרשות השרים. שום פועל ברדעת אינו מאשים את ספיר שהוא מערער את כלכלת המדינה, כאשר הוא חי

לפני ימים מיספר, בארוחה חגיגית ש"נערכה במועדון בעלי-התעשייה, או בהודמ"נות דומה לזו (לא שמתי לב לפיטים). הכרזי ש"רהאוצר: "הממשלה תתן מכת"נגד לעובדים הרוצים לערער את הכלכלה". זה ממש לא פייר. פשוט עלילת-שחא

מעל ליכולתנו, למען הציבור, ואין שום סיבה שספיר יעליב אותם ויאשים אותם ב"חבלה מכוונת כאשר הם בסך הכל רואים בו דוגמה ומופת. מה זה פה? אסור כבר לפועלים לקחת שגם הם יוכלו פעם לחיות על חשבון ה"ציבור, אותו הם מוכנים לשרת בנאמנות? כאשר ש"רהאוצר וכל האזרחים במדינה הזאת יסתפקו ב"לחם ועבודה", יסתפקו ודאי גם הפועלים בהשגת מטרה נשגבה זו.

האם שמעתם איזה ועד-עובדים מכריז ש"מטרת השביתה שלהם היא "לערער את כלכלת המדינה"? הפועלים בכר-הכל רוצים לנסוע לעבודה במכונית מפוארת, כמו זו של ש"רהאוצר. הם רוצים מדי פעם בפעם לנסוע כמותו לחוף-לארץ, בשליחות הציבור שאותו הם משרתים. גם הם היו רוצים לאכול לפעמים במסעדה מפוארת, בשעה שהם דנים על ה"מצב הכלכלי של המדינה, ואני לא אתפלא